

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A lovag.

Pécs, 1898. december 27.

Hogy a három napos karácsonyi szünidő alatt az ország közvéleménye valahogy el ne unja magát, Bánffy Dezső miniszterelnök gondoskodott karácsonyi szenzációról, irván Horánszkynek egy durván sértő levelet ennek pénteken elmondott képviselőházi beszéde miatt, azzal a világos céllal, hogy a Horánszky által leplezett tények ódiáját magáról elhárítsa s az ügyet a lovagias térre átjászsza.

Szenzációt ez a levél nem példátlan durvasága miatt okozott, mert hisz tudja minden ember, hogy mire képes a természetből fogva erőszakos egyén, a mikor haragszik s azt is tudjuk, hogy az szokott leginkább haragudni, akinek nincsen igaza. A szenzáció az volt, hogy a miniszterelnök híven az országgyűlésen elmondott és a levélben is jelzett álláspontjához, a személye ellen intézett legnagyobb fokú sértéseket is agyonhallgatta, de rögtön kilépett tartózkodó álláspontjából, mihelyt nem egyszerű személyes inzultus érte, hanem konkrét tények hoztak föl szószegő eljárásának bizonyítására.

Ebből a körülményből, úgy a Horánszkyhoz intézett levél egész tartalmából kétségtelenül az világlik ki, hogy a miniszterelnököt ebben a cselekedetében nem annyira a megsértett férfiúi becsület fölötti indignáció, mint inkább annak a mélyen lesújtó hatásnak az ellensúlyozása vezérelte, a melyet Horánszky leplezései a kormánypárti táborban tagadhatatlanul előidézett.

Hogy az a levél nem annyira Horánszkynek, mint inkább a megtántorodott mamelukoknak szólt, kitűnik abból is, hogy Bánffy báró a levelét leibzurnájában sürgősen közzétette, nehogy az a hatás, melyet Horánszky beszéde földézett, mélyebben befészkelhesse magát a kormánypárti keblekbe. Erre való volt abban a levélben annak hangoztatása, hogy Horánszky az ő miniszterelnöki működésének kritikáját *hazug alapon és igazolatlan, szán-*

dékosan elferdített célzattal egyéni integritásának jogosulatlan megbélyegzésére fektette. Persze hogy Horánszky leplezései mennyiben nyugszanak hazug alapon, mennyiben foglalnak azok magukban igazolatlan és szándékos elferdítéseket, azt a miniszterelnök úr jónak látja bővebben nem feszegetni, az ő pártjának elegendő az is, ha a konok tagadás kényelmes álláspontjára helyezkedik oly tényekkel szemben, a melyek nem hivatlan tanúk vagy hitelesítő kir. közjegyző jelenlétében történtek.

De azt az egyet elfeledte a nagy tagadó, hogy azt az eljárást, a melyre Horánszky lesújtó kritikáját fektette, minden hiteles személynél hatalmasabb tanu, a megtörtént tények tanúsága bizonyítja. Bizonyítja az Apponyi által 1896. január 15-én a Treuga Dei tárgyában előterjesztett és Bánffy báró által ugyanabban az ülésben elfogadott indítvány, s bizonyítja az a taktikázás, a melyet Bánffy báró a kuriai bíraskodásról szóló javaslat körül elkövetett s a melylyel ennek a javaslatnak a törvényerőre emelését még az országgyűlésnek idő előtt való föloszlatásával is megakadályozta.

Itt nem használ a tagadás, mert ezeket a tényeket nem lehet eltaktikázni, a ténybeli cáfolatok helyett tehát személyes térre kell vinni a dolgot, akkor talán sikerül a közönséggel, vagy legalább a hívekkel feledtetni a tényeket.

Fölülkerekedett tehát a miniszterelnökben a lovag, csak hogy ezen a téren sem tagadhatta meg magát; a lovagiasság által előírt egyenes út helyett itt is a kerülő utat választotta, jól sejtven, hogy az egyenes uton csakhamar napfényre kerülhetne a lovagi páncél rozsdás volta.

Horánszky beszéde a miniszterelnök levele szerint az ő egyéni integritását bélyegezte meg. Nos, ilyen esetben a lovagiasság legelemibb szabálya az, hogy a sértett fél lovagias elégtételt kér a sértőtől, de Bánffy ezt nem tette, hanem leült és sértőjéhez irt egy sokkal sértőbb, durva

levelet, hogy így a sértőtől legyen sértett s ez keressen elégtételt.

Persze itt megint megfélekedett arról a lovagiassági szabályról, hogy a sértő lovagias elégtételt kérni és adni nem tartozik, ha a sértett a rajta esett sértést hasonló sértéssel viszonzotta, mert különben minden kocsmai verekedésből, a melyben a felek egymást már kölcsönösen helybenhagyták, lovagias ügyet lehetne faragni, a lovagias út igénybevételére kényszerítve azt, aki a verekedésben az utolsó ütést kapta.

Ezért adta Horánszky utasításul segédeknek, hogy jelentsék ki, miszerint a mikor ő a viszonsértésért fegyveres elégtételt követel, ezt csupán fegyveres megtorlásnak tekinti. Hasztalan fintorgatják tehát az orrukat a kormánypárti lovagok a Horánszky által szabott föltétel fölött, ahhoz neki teljes joga volt, mert itt voltaképpen nem ő, hanem Bánffy volt a sértett fél, a kinek joga és kötelessége volt lovagias elégtételt kérni. Hogy ez mért nem tette, gyanítani lehet segédeknek nyilatkozatából, amely szerint a sértett félnek a fegyverválasztás és párbajmódozatok megállapításán túl más nyilatkozatra joga nincs. Hát azért kellett Bánffynak a sértő Horánszkyból sértettet csinálni, nehogy ennek joga legyen holmi föltételekhez kötni a lovagias elégtétel adást s ezt a kérdést talán még becsületbiróság elbírálása alá is bocsájtani, ami a főforgó körülmények között nagyon kellemetlen lehetett volna a legujabb lovag úrra.

Szuronyok között.

— Jagics József beszámolója Duna-Szekcsőn. —

Pécs, dec. 27.

Jagics József, a mohácsi választókerület országgyűlési képviselője a helyi hatóságnál már napokkal ezelőtt történt szabályszerű bejelentés után tegnap d. e. 11 órakor tartotta Duna-Szekcsőn beszámoló beszédét.

A választók hosszú kocsisora Baarig jött Jagics elé s bekísérte a jegyzői lak előtti

Teljesen új raktár!!!

Legdivatosabb báli, estélyi kelmék-, selymek- és díszekben.

Nagy választék, jutányos árak.

KIS ZSIGMOND

divatáru üzletében

Pécs, Széchenyi-tér

takarékpénztári új palota.

terre, hol a község apraja-nagyja lelkesen üdvözölte képviselőjét.

Alig hogy Jagics kíséretével kocsijáról leszállt s a községi jegyző irodájába ment, feltűnt egy Mohács felől lóhalálban hajtott kocsi, melyen maga Szinkovich Károly főszolgabíró ült, tartva egyenesen a jegyzői lak felé, mely előtt a beszámoló volt megtartandó. Ruganyos léptekkel csakhamar a jegyzői irodában termett, hol anélkül, hogy bárkit is figyelemre méltatott volna, karantogta a jegyzőt s felment ennek emeleti lakására, úgy látszik azért, hogy vele a foganatra veendő rendőri teendők felett tanácskozzék. Nehány perc múlva ismét a jegyzői irodába jött, mely időközben zsufozásig megtelt választókkal. Itt a főszolgabíró átvette a csendőrpáncsnok jelentését, a ki „parancsára megjelent” s rendelkezésére bocsátotta magát.

Közben a választók küldöttsége is felkérte Jagicsot, hogy elmondja beszámolóját. Jagics a jegyzői irodában volt választók által kísérvé kivonult a térre s amint a szónoki emelvényre lépett, felháborodással látta, hogy Szinkovich főszolgabíróval élükön, szuronyos csendőrök veszik a szónoki emelvényt körül. Erre Jagics, mielőtt beszédét megkezdte volna, mélyen sértett önértet hangján a következőket mondotta: „Tekintetes főszolgabíró Úr! Ezek a szuronyos csendőrök, kiket közvetlen közelemben tán beszédem ellensúlyozására állított, engem személyes és szólásszabadságomban korlátoznak. Ebbeli jogom s a meghallgatásomra megjelent 500 helybeli polgár alkotmányos joga nevében követelem a szuronyos csendőrök eltávolítását.”

A főszolgabíró szótlanul léptette el a csendőröket, a választóközönség pedig gunyos megjegyzésekkel s megbotránkozással utasította vissza a valóban tapintatlan főszolgabírói intézkedéseket.

Jagics ezután kérlelhetlen kritikával boncolta egy óráig tartott beszédében a kormány és korrump rendszerének politikáját. Rámutatott arra az örvényre, mely az ország alkotmányát, kormányzatát és közgazdasági érdekeit a küszöbön levő január 1-sejével fenyegeti s melyekért egyedül Bánffy báró kormányát s az őt támogató többséget terheli a felelősség. A választók szünni nem akaró éljenzéssel honorálták a képviselő beszédét, Kokány János

választópolgár pedig az emelvényre lépven, maga és polgártársai nevében köszönetet és bizalmat mondott a képviselőnek és az összes országgyűlési ellenzéki pártoknak az alkotmány védelmében kifejtett eddigi hazafias működésükért.

Ez alatt a főszolgabíró is eltűnt a helyszínéről, haza hajtatott anélkül, hogy bárkitől is búcsút vett volna.

Kommentár nélkül közöljük ezuttal a történeteket. Nem tételezzük fel, hogy a főszolgabíró felsőbb utasításra cselekedett. Ez az uralkodó rendszer kórtünete, melynek követésére Szinkovich főszolgabíró egyéni tulajdonságainál fogva egy idő óta nagy hajlandóságot mutat.

De csodáljuk, hogy az első kísérletet Jagicson kezdte meg, a kiról politikai ellenfelei is elismerik, hogy a közélet jelenségeit legszigorúbb tárgyilagossággal szokta elbírálni s hogy e mellett a jogtalan hatalmi erőszakkal, bár honnét jöjjön is, férfias bátorsággal szembeállni képes.

Hiszszük, hogy a dolog abban nem marad, folytatása lesz ennek még tán a parlamentben is.

Karácsonyi csillaghullás.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. dec. 27.

A karácsony örömet hozott a honvédség önkénteseinek. Megkapták a csillagot, azt az egy csillagot, a miért hosszú egy esztendőn át fáradtak és a katonai élet megpróbáltatásait végigküzdötték. A karácsony különben egyébként is nevezetes volt a honvédségre. Egy csomó áthelyezést is hozott, melyekről, valamint a minket érdeklő előléptetésekről is a következő tudósítást adjuk:

Ő felsége a király a honvédség tartalékában jövő évi január elseji ranggal hadnagygyá kinevezte:

Csullag Endre, pécsi 19-ik ezredbeli tényleges állományu hadapródtiszt helyettes;

továbbá Bocsor Kálmán tartalékos hadapródtiszt helyettes a 19-ik honvédség algevezred állományából a soproni 18-ik honvédség algevezredhez;

végül a következő egyévi önkénteseket: Rothausar Edét, Kommer Ferencet és Gerőfi Gusztávot a budapesti első honvédség algevezred állományából a pécsi 19-ik honvédség algevezredhez.

A lovasságnál Jeszenszky József, tényleges állományu hadapródtiszt helyettes, a pécsi 8-ik honvédség algevezred állományában tartalékos hadnagygyá kineveztetett.

Schweiger Jenő és Posgay Béla, tartalékos hadapródtiszt helyettesek a pécsi 8-ik honvédség algevezred tartalékában szintén hadnagyokká nevezettek ki.

Tartalékos hadapródtiszt helyettesekké kinevezettek a pécsi 19-ik honvédség algevezredhez a következő egyévi önkéntesek:

a budapesti első honvédség algevezred állományából Huppert Izidor és Kontz Endre; továbbá Goszthony Géza, Deményi Mihály, Gundrum János, Heverde Géza és Jakab József;

a székesfehérvári 17-ik honvédség algevezred állományából Smikly Gyula és Balassa Lajos;

a szegedi 5-ik honvédség algevezred állományából Micheller János és Rác Nándor;

végül a budapesti első honvédség algevezredtől Steiner Emil, Berkes Ernő, Burger Géza, Thein Zsigmond, Fetter Béla, Berkes Antal, Parsch Rezső és Weisz Béla.

Hitközségi képviselők választása.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. december 27.

A pécsi izraelita hitközség, tegnapelőtt, vasárnap tartotta képviselő választó közgyűlését, mely alkalommal a hitközség képviselőtestületét választották meg újabb három évre.

A választás előtt meglehetősen élénk volt a jelöltek melletti harc; a pártok nemcsak kiáltványokat bocsátottak ki, hanem nyíltterezés terére is ráléptek, maga a választás még sem folyt le különös nagy érdeklődés mellett és a küzdelem csak közepes volt.

A választás eredménye pedig az lett, hogy egy-két új ember kivételével mind a régi tagokat választották be a képviselőtestületbe, a mi legjobban bizonyítja, hogy veze-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Főhadnagy úr Csathary

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

I.

Nyílt titok volt, ugyszólván mindenki tudta már, hogy Csathary Viktor huszár főhadnagy nőül fogja venni a szép Sáy Ellát, Sáy Péter durgazdag földbirtokos leányát.

Voltak olyanok is, kik már eljegyzésről beszélgettek, s ha társaságban szóba került Ella személye, nem is beszéltek róla másként mint Csathary főhadnagy menyasszonyáról.

De tudták azt is, hogy Ella nem örömet lesz a derék főhadnagy felesége, mert ifju bohó szívével máséhoz, a kis kadéthoz vonzódott, aki csaknem napos vendége volt a Sáy háznak, mint akár Csathary főhadnagy, vagy az ott állomasozó huszárezred bármely tisztje.

Az öreg Sáy sem látta szívesen a szép, deli, de mulatni vágyó Csathary udvarlását, azonban mint jól számító gazdász, mégis azt gondolta, hogy ha már le kell tenni a kauciót valakiért, inkább a főhadnagyért teszi, mint valami hadnagyocskáért.

S mialatt Csathary Viktor a vacsorák után bent a szobában vidáman kvaterkázott, Ella a holdvilágos nyári esteiken, a lugas szerelemre csábító, bodító illatu jázmin bokrai mögött esküdt örök hűséget a kis kadétnak.

A szép nyártól, a zord télég húzódott a

dolog, míg Csathary végre megkérte a szép Ella kezét.

II.

Csathary Viktor ott ült íróasztala előtt, mélyen elmerülve munkájába.

Az íróasztal valamennyi fiókja nyitva állt, s a főhadnagy nagy gondal, elővigyázattal szedegélte elő belőlük a legkülönbözőbb dolgokat, melyeket óvatosan osztott szét, majd mosolyogva elnézte egy darab ideig hódításainak eleven bizonyítékait, aztán marokra fogta és egy határozott mozdulattal beledobta az egészet a kandallóba, s egy szál gyufával lángba borította az édes emlékeket.

Csathary szinte bánkodva nézte a lobogó lángot. De hiába, ennek meg kellett történnie.

Tegnap délelőtt megkérte a szép Sáy Ella kezét, s az öreg földbirtokos, nem valami nagy örömmel ugyan, de neki adta a leányát.

Csathary nem áradozott szerelemről az öreg előtt. Mint érett, komoly férfiak beszéltek meg a dolgot, s mikor az öreg Sáy végül „igent” mondott, befejezettnek tekintették a dolgot, mint valami sikeresen lebonyolított gazdasági üzletet.

Ella, mikor apja tudtára adta, hogy a főhadnagy ur megkérte a kezét, jég hideg maradt, és az engedelmességhez szokott leányok közönyével mondta:

— Ahogy apa jónak látja!

Csathary pedig, hogy mégis némi formája legyen a dolognak, homlokán csókolta menyasszonyát, s aztán hazasiertett íróasztala mellé.

Mert akármily modern élet nézetei voltak is a főhadnagnak, azt ösztönszerűleg sejtette, hogy völegény létére nem őrizheti tovább legénykorának emlékeit.

El is mosolyodott arra a gondolatra, hogy ime ő a fásult lelkű, vidám cimborák után vágyódó, a léhaságokban fáradt katona, búcsút mond a vig legényéletnek s szolid otthon ülő férjjé válik.

— Hja! Mit csináljon az ember — sóhajtott. A hitelezők zaklatnak, a váltókat már nem prolongálják — ezen más nem segít, mint egy olyan párti, mint a szép Ella, jobban mondva, az öreg Sáy! Maga is elnevette magát, léha, cinikus eszme futamán.

Épen néhány női arckép rendezésével volt elfoglalva, midőn az ajtó kinyílt, és valami halkan, szerényen köszönt:

— Jó reggelt főhadnagy ur!

— Szervusz kadét! kiáltotta Csathary fel sem tekintve munkájától — ül le. Ott a cigaretta. Gyujts rá. Mindjárt készen leszek, aztán beszélgethetünk.

— Köszönöm — hebegte a kadét — s állva maradt.

Csathary feltekintett, s legnagyobb meglepetésére látta, hogy a kis kadét, feszes magatartással még mindig ott áll az ajtónál, s hófehér keztyűs kezében csakóját szorongatja.

— Mi lelt téged kadét? Mire való ez a parádé? Nem emlékszem, hogy szobafogságra ítéltek volna.

— Gratulálni jöttem.

— Mihez?

— Az eljegyzéshez.

tőivel a hitközség meg van elégedve s hogy bizalma továbbra is abban a képviselőtestületben összpontosul, mely eddig is mindenben megfelelőleg vezette a hitközség ügyeit.

A választó-közgyűlés reggel 9 órakor kezdődött a hitközségi tanácssteremben. A szavazatszedő bizottság elnöke Krausz Jenő dr., tagjai Deutsch Ádám, Glasz Hermann, Herceg Lajos, Kempfner Lipót és Neuberg Adolf voltak.

Beadatott összesen 181 szavazat s megválasztottak hitközségi képviselőül a következők:

Böhm Márk (uj tag)	168 szavazattal,
Blauhorn Izidor	107 »
Deutsch Ádám	176 »
J. Engel József	86 »
Engel Gyula	111 »
Engel Mihály	178 »
Fürst Győző dr.	134 »
Fürst Gyula	124 »
Fodor Ignác dr.	178 »
Glasz Hermann	123 »
Herceg Lajos	92 »
Hirschfeld Samu	173 »
Justus Miksa	137 »
Jusztus Lipót	69 »
Kaufer Mór dr.	145 »
Kempfner Lipót	175 »
Krausz Jenő dr.	181 »
id. Krausz Béni	171 »
Kohn Hermann	162 »
Lenkei Lajos	173 »
Löwy Lipót dr.	164 »
ifj. Löwy Adolf	148 »
Neumann Ignác	169 »
Neuberg Adolf	110 »
Naschitz Adolt	162 »
Nemes Vilmos dr.	171 »
Porges Miksa dr.	173 »
Paunz Gábor (uj tag)	74 »
Präger János	172 »
Reinfeld Imre	170 »
Reich Mór	113 »
Schützer Sámuel	131 »
Spitzer Lajos	176 »
Spitzer Jakab	153 »
Schwarz Izrael	164 »
Schwabach Zsigmond	173 »
Stein Henrik dr.	157 »
Schapringer Gusztáv	175 »
Strausz Béla (uj tag)	80 »

Teleki (Tauszig) Zsig.	163 szavazattal,
Trenschiner Joachim	178 »
Ullmann M. Károly	178 »
Wertheimer Jakab	167 »
Weiler N. János	163 »
Wallerstein Bódog dr.	79 »
Stern Károly (uj tag)	75 »
Tauszig Ármin	145 »
Oblath Adolf	96 »
Rothmüller Károly	87 »

A szavazás és a szavazatok összeszámlálása, valamint az eredmény kihirdetése mire megtörtént, épen dél lett s a választó közgyűlés elnöke, üdvözölvén a megválasztottakat, a közgyűlést bezárta.

Az új képviselőtestület legközelebb alakuló közgyűlést tart, melyen megválasztják a képviselőtestület elnökét és tisztikarát.

Hirek.

Pécs, 1898. dec. 27.

Karácsony után.

Az volt az éjék éje! Az volt az alvó évezredek utolsó homálya. Azon az éjen Isten szívéből hullott harmat a földre. Nagyidők sirjából fölemelkedett a fehér szárnyú béke és körülbepte a földtekét.

Az volt az éjék éje! A sötét égmagasan mennyei fény pezsdült meg; az ég iveri sugárzapot ömlesztettek alá; az égtetőn megzendült Dávid hárfája s a meghasadt ég nyílásán, mint egy nagy fényes rózsagomoly, alábomlott a békét köszöntő angyal-karaván.

A földön fényköd. Csend. Kábulat. Csak a pálmák virrasztanak. Millió szem aluszsa még a multak nehéz álmát; csak néhány pásztor kap a homlokához: nem tudva ébredésben van-e vagy álmokáprázatban.

Az volt az éjék éje! Midőn megszületett az Ég és Föld gyermeke: a Beke. Minő kicsiny volt az a zsidó város, Betlehem s minő istenlelkű ember született benne!

Barmok között, istállóban, királyok királya! A kinek nem volt bölcsője, pedig birodalma az egész földteke! a kinek talán havat sodort fejére a téli szél s koronája lett az istendicsőség.

Abban a szívben, a mely akkor jött a

világra, benne volt az Isten értelme s abban a lélekben, mely akkor gyuladt életlángra, benne volt az Isten szeretete. Az a fiatal zsidóanya, a ki halovány arccal merengett csecsemője fölött, az emberiség jövő sorsát ringatta ölében.

Fenséges éj! Az emberszeretet születésének éje! A ma is fegyverben álló nemzetek szívében átreszket a világbéke fuvalma. A szeretet oltárain kigyulnak a lángok s tömjént áldozva az égnek, járul a Krisztus bölcsőjéhez pásztor és király.

A menny visszténye ragyog a népmilliók arcán s az öröm glóriaének hullámai emelkednek a földtekéről az égbe.

A gyermekek ablakán angyalok suhanak be s megaranyozzák arcukat a boldogság égi sugarával.

Oh éjék éje, fenséges szép éjszaka! A jóssággal megáradt istensziv dobbanásait érezzük sötét fátylaidon át itt e földön és égbenező arccal várjuk a bölcsék álmának megvalósulását, az örökbéke angyalának megjelenését a Föld felett.

A kereszténység és a család legnagyobb ünnepe: Karácsony elmúlt felettünk. Csodálatos hangulata van ennek az ünnepnek. Mintha a gazdagnak is tetőzné örömét s mintha a szegényeknek is boldogságot nyujtana.

Karácsony estéjén nem hiányzott egy házban sem a karácsonyfa, legfőképpen a rideg garzon-lakások állottak sötétben, elhagyottan — mert hiszen ilyenkor gazdájuk elhuzódik valamerre, a hol érezni lehet a családi tűzhely melegét és sugározni látszik annak boldog verőtenye. Mert karácsony estéjén minden családnak megvan az ő kis házi ünnepe: a Jézuska elhozza a gyermekeknek a csillogó karácsonyfát s a sok-sok drága ajándékot, édesseget s a kicsinyek boldogsága a nagyoknak is. A szívből melegség árad, a szokottnál dúsabb vacsora, vidámabb kedély és ragyogóbb arcok mindenütt.

A két ünnepnapon pedig a téli verőfény sugárzott a föld felett, melyet nem vont be hólepel, de azért még sem volt fekete karácsonyunk.

Világos, fényes, a metsző téli hidegben is napsugaras volt a karácsony s a holdvilágos éjszakákon csillagok millióinak fénye világított le melegítőleg a földre.

A templomokban teljes diszszel mondtak

meghajolt a főhadnagy előtt. De az ajtónál még egyszer visszafordult.

— Úgy-e nem haragszol reám főhadnagy ur — mondta majdnem siró hangon, én nem tehetek róla, hogy így történt.

— Dehogyan haragszol, csak most eredj. Este a kaszinóban találkozunk.

Szervusz!

Amint az ajtó becsukódott a kis kadét mögött, Csathary főhadnagy idegesen kezdett fel és alá járkálni szobájában, míg végre hirtelen meggondolva magát leült íróasztala mellé.

— Nos hát mindennek vége! — morogta maga elé. Isten veletek szép álmaim. Oda van a versenystálló, bérelt páholy, s az adósságok rendezése! Szegény hitelezőim! Hogy fognak bámulni, ha pénzükből egy krajcárt sem kapnak. Dühökben még majd képesek lesznek arra, hogy kifizetetlen váltóimból fonnak koszorut a siromra. Alapjában véve, nem valami mulatságos gondolat, az édes meleg otthon helyett a pisztoly hideg csöve, de hát a fő az, hogy elegánsan pusztuljon el az ember. Hogy én nem szeretem azt a lányt, az még csak hagyján, de azzal a tudattal élni, hogy a feleségem mást szeret, ezt bírja el az ördög, Csathary Viktor erre nem képes!

III.

A tisztí kaszinó kellemes, tágas termében vidáman folyik a mulatság a nagy asztal körül.

A cigány éppen most tette le a vonót, a melylyel a távozó ezredes után eljártotta a »Rákócy indulót.«

— Hja?! Már te is hallottad?

Igen. Eljegyeztem Sáy Ellát. Köszönöm a gratulációt. No de hát végre ül le — mondta Csathary az asztalfiókokat bezárva, aztán leült a kadéttal szemben

Egy ideig szótlánul néztek egymásra, végre a kadét kezdte a szót:

— Főhadnagy ur! Mondani szeretnék valamit . . . — mondta a kadét, s zavarodottan fészkelődött a széken.

Látszott rajta, hogy olyas valami nyomja a lelkét, amit nem mer kimondani.

— No ki vele! — biztatta jóakarón mosolyogva Csathary — valami baj van talán? Egy kis szolgálati mulasztás?

— Oh nem. Csak arra akartalak kérni főhadnagy ur, hogy . . . hogy . . . ne vedd el feleségül a Sáy Ellát!

A főhadnagy csak bámolt.

— Mit beszélsz — kadét? Hogy én ne vegyem el Sáy Ellát? Aztán miért ne?

A főhadnagy oly erős, vezénylő hangon kiáltott a szegény kis kadétra, hogy az megszeppenve sietett válaszolni.

— Látod főhadnagy ur — nem neked való lány az . . . mert az nem szeret téged. Csak azért megy hozzád feleségül, mert az apja akarja . . . Aztán te meg kaphatnál más lányt is . . .

— Ne fecsegi már gyerek! — kiáltott mérgesen Csathary. Vagy megmondod érthetően, mi van azzal a leánnyal, vagy pedig rátaposok a kelepelő nyelvedre!

A kis kadét ijedten elhallgatott. Belátta, hogy többet mondott mint amennyit akart,

vagy tán nem is ezt akarta mondani, de mielőtt a főhadnagyhoz ment, bátorság szerzés szempontjából, egy jó adag cognacot szedett be. Ez kissé megzavarta a fejét.

— Tehát egész őszinte leszek — mondta a kis kadét, összeszedve minden bátorságát. Én szeretem Ellát végtelenül, kimondhatlanul, s ő is szeret engem. Aztán megvallotta nekem, hogy . . . téged főhadnagy ur, téged nem szeret. Csak azért lesz a feleséged, mert az apja akarja. Azt is mondta Ella, hogy az öreg Sáy sem valami szívesen adja őt hozzád . . . mert nagyon szeretsz mulatni, de hát mégis szívesebben érted teszi le a kauciót, mint például egy hadnagyról, vagy . . . értem!

Itt hirtelen elhallgatott a kis kadét, s félve tekintett Csatharyra, ki hosszú léptekkel járt fel és alá a szobában, s végre mosolyogva megállt a kadét előtt.

Sajátságos érzés fogta el a főhadnagyot.

Az a naiv keresetlen hang, melylyel ez a szerelmes szívű kis kadét észrevétlenül a legintimebb gorombaságokat mondta neki, szinte mulattatta s azért talán szelidebben mint akarta, kérdezte:

— Hát ezt mondta Ella, meg az öreg Sáy?

— Igen. Ha nekem nem hiszel, kérdezd meg Vary Gidát, annak mondta ezt tegnap az öreg Sáy — sietett nagy buzgalommal válaszolni a szorongatott kis kadét.

— No jól van, ha mondta. Most eredj haza, te szerelmes kis fecsegő, a többit majd rendbe hozom én — szólt Csathary kezét nyujtva a kadétnak, ki összecsapva bokáit,

ünnepi miséket, a székesegyházban maga a megyéspüspök pontifikálta a karácsony első napi ünnepi misét.

Es elmúlt felettünk karácsony ünnepe, a békesség és szeretet emléknapja, s jön újra a mindennapi élet harca, a küzdelem a létért, a kenyérért.

S a mely harcban nem bukik az el, a ki megéri a szent karácsony misztériumának magasztos titkait!

Napirend 1898. december hó 28-án.

Naptár: szerda, dec. 28. — Róm. kath.: Aprószentek. — Prot.: Aprószentek. — Görög-kel. (dec. 16). Aggeusz. — Zsidó: Tebeth 15. — Nap két 7 óra 34 perckor; nyugszik 3 óra 58 perckor. — Hold két 4 óra 32 perckor délután; nyugszik 7 óra 47 perckor reggel. Holdtölte éjfélután 39 perckor.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: borús, hőemelkedés, jelentékeny csapadék nélkül, várható.

Színház: »A végrehajtó«, bohózat.

Teauzsonna a tornacsarnokban.) A pécsi jótékony nőegylet hétfőn délután a tornacsarnokban rendezte teauzsonnáját, előre számolván azzal, hogy a műsor érdekessége olyan nagy közönséget fog vonzani, hogy saját helyiségük szűk lenne annak befogadására. És várakozásukban nem is csalódtak, mert már öt órakor olyan szép számmal gyűltek össze a vendégek a tornacsarnokban, hogy az asztalok mellett nem volt egyetlen üres hely sem és a háziasszonyoknak ugyancsak szorgalmaskodni kellett az uzsonna felszolgálásával, hogy mindenkit teljes meglepedésre kielégíthessenek. Fel hat lehetett, midőn *Angyal Ilka*, a pécsi szintársulat drámai hősnője az emelvényre lépett és elszavalta »A béka« című költeményt, mely egy szegény, csunya fiúcskáról, annak az életben való szenvedéseiről szól. A bájos művésznő szívet megindítólag adta elő a hangulatos költeményt és hatalmas tapsvihar jutalmazta előadását. Kéves idő múlva *Órley Flóra*, a kitűnő hangu primadonna kezdte meg egy szomorú dal énekletét, melyet *Farkas Sándor* zenekara kísért. Orkászertü taps és éljenzés tört ki az ének befejezte után, mely ismételtén megújult, midőn a kedvelt énekesnő még néhány dalt adott elő, elragadva a közönséget kitűnő hangjával és kedves előadásával. Befejezéseül a programnak egy műkedvelő csoport foglalt helyet az emelvényen és egy hosszabb zeneszámot ad-

tak elő. A közönség gyönyörködve szemlélte a kedves képet, melyet a közreműködők festői csoportja nyújtott. Hét szép fiatal leány: *Angster Olga*, *Eiser Ilona*, *Eckensberger Lagie* és *Ili*, *Lutsch Mariska*, *Rökk Janka* és *Szily Terka* békének öltözve állottak a kottatartók mögött, apró sipok, dob, csengő volt kezükben s mögöttük *Tomcsányi Béla*, *Kereke György* és *Buday Béla* joghallgatók csinos kosztümökben és *Girardi István* hegedű kíséretet szolgáltatottak a darabhoz, melyet karmesterként *Opris Vali* kisasszony dirigált. Meglehető volt az az összhang, melylyel a közreműködők a kezdetleges hangszerek dacára a hosszú zeneszámot előadták és teljesen megérdemelték azt a percekig tartó tapsvihart, melylyel a hallgatóság az emelvényen való újból megjelenésre iparkodott őket birni. A műsor befejeztével *Farkas Sándor* zenekara kezdett játszani és a zene hangjai arra készítették a fiatalságot, hogy néhány asztalt eltávolítva a terem közepéről, az így nyert szabad helyen táncra perdüljenek, méltó befejezést adva a sikerült estélynek. A jelenvolt hölgyek névsora a következő: *dr. Angyal Palmé*, *Asztalos Nándorné*, özv. *Breyning Péterné*, özv. *Bartosságh Imréné*, *Bóc Alajosné*, *Bolgár Tivadarné*, *Duka Achillné*, *dr. Bahula Józsefné*, özv. *Bach Ferencné*, *Bródszky Lajosné*, *Eckensberger Györgyné*, *Eiser Jánosné*, özv. *Förster Ottóné*, *Forrai Valélné*, *dr. Friedl Károlyné*, *Földes Gyuláné*, *Girardi Józsefné*, *Hergert Józsefné*, *Krasznay Miklósné*, *Littke Ernőné*, *Littke Józsefné*, *Löffler Vincéné*, *Majorossy Viktorné*, *Molnár Kálmáné*, *Nábrácky Gyuláné*, *Németh Gyuláné*, *Opris Péterné*, *Peitler Imréné*, *Radocsay Sándorné*, *Strausz Adolfné*, *Sávele Kálmáné*, *dr. Szilágyi Istvánné*, *Szily Jánosné*, *Vajda Józsefné*, *Wachauer Károlyné*, *Zdráhán Ferencné*. *Asztalos Lujza*, *Breyning Olga*, *Buday növ.*, *Beretvás növ.*, *Beyerlein Gizi*, *Bence Böske*, *Bach növ.*, *Bóc Erzsike*, *Duka Mileva*, *Dedinszky Olga*, *Dávid Ilona*, *Förster Mici*, *Fonyó Zsófi*, *Girardi Gizi*, *Holics Juliska*, *Hicker növ.*, *Késmárky Jolán*, *Klimó Emma*, *Lechner Irén*, *Lakics növ.*, *Mestrics Giza*, *Némethy Mici*, *Németh Melánie*, *Opris Angela*, *Rihmer Margit*, *Radocsay növ.*, *Sey Nelli*, *Szily Böske*, *Simon Lujza*, *Sebessy Hermin*, *Tallián Imi*, *Trixler Aranka*, *Vasváry növ.*, *Zsiga Gizi*.

— **(Kazánvizsgáló biztosok.)** A kereskedelmi miniszter *Lányi Lajos* kazánvizsgáló biztost a Somogyvármegye területén

levő gőzkazánok ellátása céljából Kaposvárra kirendelte. — *Raichl* Károly pécsi kazánvizsgáló biztost pedig a Baranya és Tolna vármegyék, valamint Pécs város területén levő gőzkazánok ügyeinek ellátásával megbízta.

(Halálozás.) *Blachier* Cézárné szül. *Horváth* Anna karácsony éjjelén meghalt. Elhunytáról a következő gyászjelentést vettük: *Blachier* Caesár, mint hitves, *Blachier* Terka férj. *Rónaky Ignácné* és *Blachier* Gyula mint gyermekek, *Rónaky Ignác* mint vő, úgy dr. *Rónaky Kálmán*, *Blachier* Gyula, *Blachier* Zoltán és *Blachier* Aranka, mint unokák a megtört szív kesergő fájdalommal adják tudtul, hogy a hűséges feleség, a pótolhatatlan édes anya, a jó napa és a felejthetetlen nagyanya, a hű rokon és a szegények odaadó gyámolítója *Blachier* Caesárné sz. *Horváth* Anna folyó évi december 24-én, a Megváltó születése ünnepén éjjeli 12 órakor, a Mindenhatóba vetett bizalommal túrt. hosszas szenvedés után kizárólag családjának töltött faradhatatlan munkás és példás életének 73., hűséges házasságának 54. évében egy jobb hazába költözött. Isten véghetetlen akarata szerint a megboldogultnak immár kihűlt hamvai f. hó 26-án, hétfőn d. u. 3 órakor fogtak a halottas házban — *Anna* utca 45 sz. a. — a róm. kath. szertartás szerint beszenteltetni s onnan a budai-külvárosi sírkertben örök nyugalomra helyezni. Az engesztelő szent-mise áldozat f. hó 27-én, kedden, d. e. 9 órakor fog a belvárosi plébániatemplomban a Teremtőnek bemutatni. Pécs, 1898. december 25-én. Könyvet érdemel, ki könyvet oszlatt! A jótékonyágáról ismert úrnő temetése tegnap volt nagy részvét mellett. — *Cserdy* József tegnap december 26-án d. u. 5 órakor elte 53-ik évében rövid szenvedés után meghalt. Temetése december 28-án d. u. 3 órakor fog a Bálics-utca 17. sz. gyásházából a szigeti-külvárosi temetőbe végbemenni. Az engesztelő szent-mise pedig ugyancsak december 28-án d. e. 9 órakor a Ferencendí plébániatemplomban bemutatni. — *Wotroba* Vince másodéves gyógyszerész hallgató pécsi lakos f. hó 26-án d. e. háromnegyed tíz órakor életének 23. évében elhalt. Temetése f. hó 28-án délután 3 órakor lesz a Báthory-utca 4 számú gyásházából a budai külvárosi temetőbe.

— **(A Pécsi Munkásképző-Egylet)** folyó hó 31-én a Scholtz féle sörcsarnok összes termeiben énekkel, mulattató humoros

Az első lövés joga, mint kihívott felet, Csatháry Viktort illette.

Célzás nélkül, csak úgy kapásból a levegőbe sütötte el a pisztolyát.

Az öreg Sáy néhány pillanatig célzott, aztán eldőrdült a második lövés is, de Csatháry sértetlen maradt.

— Vén ügyetlen! — mondta a főhadnagy megvetően, s attilája alól revolvért rántva elő, még mielőtt megakadályozhatták volna, mellbe lötte magát.

Az orvos és a segédek aggódva siettek a sebesülthöz, de az eltolta őket magától, felkötökölt és az öreg Sáynak intett.

Amint az öreg főleje hajolt, halk elhaló hangon sugta a fülébe:

— Ne áruljon el... adja a leányát... a kadétnak... a fiatalok nagyon szeretik egymást...

Aztán elcsuklott a hangja, s a daliás főhadnagy holtan bukott vissza a hóba.

— Igazi katona volt! — sóhajtott könnyes szemekkel az öreg Sáy.

*

Mikor Csatháry Viktor főhadnagyot a rögtönzött hordágyon elszállították a katonakórház halottas házába, a hideg szél szakgattott harang hangokat vitt a bus menet felé.

A főhadnagy lélekharangjának ezüstös hangja bele vegyült, s elhalt a templom öreg harangjának szavába, melylyel reggeli misére harangoztak!...

Krámer Elemér.

A fiatalabb tiszték most összebujnak, s pataként kezd folyni a pezsgő.

A zok vidám élé megszűnik néhány pillanatra, s ezt az alkalmat használja fel Váry Gida hadnagy, hogy dessert késével csemetve pezsgős poharán, szólásra jelentkezzék.

Általános csend lett.

Váry hadnagy ünnepélyesen felemelkedett székéről, s magasra emelte poharát:

— E poharat szeretett főhadnagyunk Csatháry Viki bájos menyasszonya, Sáy Ella egészségére üritem!

— Éljen! Éljen! — hangzott mindenfelől, s a poharak ezüst csengéssel koccantak össze, csupán Csatháry főhadnagy nem nyult a poharához.

— Ugyan ne izetlenkedjetez fiúk! mondta unott arccal. Micsoda gratulálni való van azon, ha valaki megnősülni szándékozik. Hisz ez már régi dolog. Az embernek van egy csomó adóssága és néhány kifizetetlen váltója, melyeket valami gazdag párthiival prolongál úgy mint én.

Vagy azt hiszitek talán, hogy ha nem szorítottak volna annyira a hitelezők, hát eljegyeztem volna magamnak ezt az *ezred leányát!*

A tiszték mindannyian izgatottan ugrottak fel helyeikről, s roszalólag intettek Csatháry felé.

Csak a kis kadét nem mert moccani. Halotthalványan, reszketve mint a nyárfalevél maradt ülve székén, és féltéken tekintet a kipirult arcú főhadnagra.

Óh! Csak ő tudta egyedül, mit jelentenek Csatháry Viktornak indulatosan kiejtett szavai.

IV.

Hogy, hogy nem az öreg Sáy is neszét vette a kaszinóban törtéteknek.

Az öreg földbirtokos — aki valamikor maga is szolgált mint hadnagy a huszároknál — borzasztó dühre gerjedt, mikor a dolgot meghallotta.

— Igaz, hogy öreg legény vagyok már — mondta, de még nem elég öreg arra, hogy egy golyót ne tudnék röpíteni ennek a jellemtelen fickónak a bordái közé!

A bizonyosság kedvéért hirtelen leakasztotta a falról egyik töltött pisztolyát, s célba vette a szemben levő kertiház tetőszirtjén lépegető galambot.

A lövés eldőrdült, s a galamb holtan bukott le a tetőszirtől.

— Még elég biztos a kezem, morogta az öreg meglegedetten, s provokáltatta Csatháry főhadnagyot.

V.

A Sáy kastély mögött elterülő fenyves egyik tisztán állították szembe egymással a feleket.

A segédek kimérték a huszonöt lépés távolságot s mindkét fél igénybe vette az ötöt lépés avance-ot.

Látszott rajtuk, hogy két elkeseredett ember viv itt egymással halálharcot.

jelenetekkel és táncal egybekötött Szilvester-Estélyt rendez. Belépő-díj személyenként előre váltva 40, a pénztárnál 50 kr., tagoknak 30 kr. — Családjegy (3 személyre) előre váltva 1 frt, a pénztárnál 1 frt 20 kr. Tagoknak csakis az egyleti helyiségben váltott jegy 30 kr. A zenét Korodi Ferenc zenekara szolgáltatja. Pénztárnyitás 7 órakor. — Kezdet 8 órakor. Jegyek előre válthatók: Jakab Imre vendéglősnél (sörház), Murányi József cukrászdájában (Király-utca), Petrovits Dezső fodrász-üzletében (Kálvária-utca), az egylet helyiségében (Gyár-utca 7.) és este a pénztárnál. Félülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. A műsor előtt lesz világposta közlekedés. Műsor: 1. Szózat, férfiak. Éneklí az egylet dalkara. 2. Ez már mégis sok. A legújabb eseményeket tárgyaló kettős kuplé. 3. Vasárnap délután. Vigjáték 1 felvonásban. Előadják Leitermann József, Kisbári Mariska k. a., Nagy József, Ehr Alajos, Korponay József és Szabó Lajos. 4. Népdal-egyveleg. Éneklí a dalkar. 5. Kóbi gigerli, kuplé. 6. Férjek és asszonyok tíz parancsolata. Tragikomikus életkép a jelen korból. Előadja 9 elkeseredett férj és 9 házsártos feleség. 7. Levente-tánc. (A legújabb magyar szalon-tánc.) Lejtí 6 pár. 8. Földmívelők indulója. Éneklí a dalkar. 9. Die Mondscheinbrüder. Kettős kuplé. 10. Fuvola-kettős. a) Hall'd anyácskám, mit álmodtam. . . b) Népdalok és c) Bocaccio. Fuvolán előadják Szeitz és Gaál. 11. Én ezt már ki nem állom. Előadja Kirsteier János. 12. Pomalicsku Jánó. — Az enekszámokat Niedermeier János karmester, a Levente-táncot pedig Guttmann Ármín táncitanító volt szíves betanítani.

— **(Áthelyezés.)** Az igazságügyminiszter Kovács István pécsi kir. törvényszéki és Kaufmann Ignác zombori kir. járásbírósi irnokokat kölcsönösen áthelyezte.

— **(Az Engel-féle borok.)** A félhivatalos Országos Értesítő ismerteti a budapesti borvizsgáló szakértőbizottság szakvéleményét az Engel József fia pécsi cég borairól. A bizottság megállapította, hogy e cég az idei szüret óta törvényben tiltott módon nagyban gyártotta a törkölybort s e célra a megengedettnél régebb szőlőtörkölyt is használt. Megállapította továbbá, hogy e cég kétszer annyi törkölybort készített, mint a mennyit saját termésű törkölyéből készítenie szabad lett volna. A bizottság ezen az alapon a cég pécsi pincéiben levő 1792 hektoliter törkölyszerű készletet mesterséges bornak nyilvánítja. A cég budafoki és kis-tétényi pincéiből vett borminták vizsgálata alapján kimondja a bizottság, hogy a pincékben talált 740 hektoliter és a budapesti köztisztviselők szövetkezetéhez szállított 51 hektoliter bor glicerin és víz felhasználásával készített mesterséges bor.

— **(Uj lap.)** Dombóváratt megjelent a »Dombóvár és Vidéke« című vegyestartalmu társadalmi hetilap első száma. Az új lap főszerkesztője Leza Zenó, felelős szerkesztője Horváth Samu, kiadótulajdonosa Bruck Sándor. Munkatársai között több jeles fővárosi és vidéki író nevével találkozunk és az első szám igen tartalmas. Az új lap bizonyára nem sokára nélkülözhetetlen védője és irányítója lesz Dombóvár társadalmi érdekeinek.

— **(Tűzek.)** Strasser Sándor békapusztai birtokán legett egy kazal takarmány. Készüben Cindéri Sándor háza lett a minap a tűz martalékává. Mint a vizsgálat megállapította, a kéményből szikra pattant ki a nádas tetőre, s így támadt a tűz. Egy másik tűz is volt Készüben, mely hasonló módon támadt. Göllöncsér Ferenc és Vidákovits György házai egtek le ettől a tűztől s így a kár itt elég tekintélyes.

— **(Kamarai közülés.)** A pécsi kereskedelmi és iparkamara 1898. évi december hó 29-én (csütörtök) d. u. 3 órakor a kamara saját házában (Percel és Kisfaludy-utca sarkán) rendes közülést tart. A napi rend tárgyai: A) Elnöki előterjesztések. B) A ka-

marai iroda ügyforgalmi jelentése. C) Targyalási ügyek: I. A kereskedelemügyi m. kir. Minister ur leirata az »Országos Ipartanács« szervezése ügyében. II. Ugyanannak leirata Berkesd község által vásárengedélyezés iránt beadott kérvényének véleményezése iránt. III. Ugyanannak leirata Curgó község új helypénzdijszabályzatának véleményezése iránt. IV. Ugyanannak leirata a gyárakban és iparműhelyekben alkalmazott egyének kereseti adója ügyében. V. Kovács István kamarai fogalmazónak állásáról való lemondása. VI. A szegedi II. orsz. keresk. kongresszus végrehajtó bizottságának beadványa a Budapesten létesítettni szándékolt kongresszusi központi választmány ügyében. VII. Az aradi társkamara átirata a m. kir. államvasutak leltári szükséglete beszerzésének decentralizációja ügyében a keresk. m. kir. Minister urhoz intézett felterjesztésének pártolása iránt. VIII. A soproni társkamara átirata az idegen nyelven bejegyzett kereskedelmi cégeknek magyar nyelven való újra bejegyzése tárgyában a keresk. m. kir. Minister urhoz intézett felterjesztésének pártolása iránt. IX. Ugyanannak átirata a fogyasztási szövetkezetek működési körének korlátozása iránt a keresk. m. kir. Minister urhoz intézett felterjesztésének pártolása iránt. X. Némedi község előjárásnak beadványa a nevezett községben házilag üzött posztócipő iparnak támogatása iránt.

— **(A tifusz áldozata.)** A pécsi katonakórházból holnap délután két órakor fogják temetni *Ciráky* Jenő közöshadseregbeli hadnagyot, ki ott ma délelőtt hunyt el. Nehány nap előtt tifuszba esett s a betegség, édes anyjának gondos ápolása dacára, ki kórházban fekvő fia ágya mellé sietett, ma délelőtt kioltotta életét.

— **(Esküvők.)** *Lukács* Bertalan mezőtúri adóellenőr tegnap d. e. 11 órakor kelt egybe a pécsi állami anyakönyvvezető előtt *Schwartz* Rózsika kisasszonnyal, *Schwartz* Samu szabómester leányával. A polgári tanúk voltak: *Vajda* Jakab fogorvos és *Klingenberg* Jakab igazgató. Az egyházi szertartás délután fél 3 órakor volt a pécsi izraelita templomban. — *Schlanger* Gyula, a Csillag A. József kereskedelmi ügynöki iroda cég beltárgya tegnap tartotta esküvőjét *Schwartz* Etel kisasszonnyal. Az egyházi szertartás tegnap délután 3 órakor volt az izraelita templomban. A fiatal párhoz dr. *Perls* Ármín főrabbi intézett szép beszédet. — Ma délelőtt kötött házasságot *Zwieback* Jakab bécsi nagykereskedő, *Gross* Eleonorával, *Gross* Oszkár bornagykereskedő leányával. Az új pár az izraelita templomban is megaldatta frigyét, a hol *Perls* Ármín dr. főrabbi tartott hozzájuk alkalmi szónoklatot.

— **(Uj telekkönyvvezető.)** Az igazságügyminiszter *Szita* Elek, tapolcai királyi járásbírósi telekkönyvvezetőt a pécsi királyi törvényszékhez helyezte át.

— **(A somogyi virilisek.)** Somogyvármegye legtöbb adófizető polgárainak 1899-ik évre szóló névjegyzékét most állították össze. A névsorban első helyen áll Jankovits Bésán Gyula 12613 frt 71 kr adóval, utána Széchényi Imre és Zichy Béla grófok következnek 11000 frtot meghaladó adóval, hárman fizetnek 8000, ketten 9000 frton felül adót; a listában legutolsó Fekete Imre, ki 262 frt adót fizet. Somogyvármegye legnagyobb uradalmának tulajdonosai nincsenek a listába felvéve, mert virilisi jogaikat más vármegyékben gyakorolják. A haszonbérlok közül Biringer Soma fizet legtöbb adót, 3701 frtot, a kereskedők közül pedig Weisz Jakab (Barcs), aki 1702 frt adót fizet. A gyakorló ügyvédek között Kapotsfy Jenő az első virilista 1458 frt adóval, az orvosok között pedig dr. Siklósy Gyula 1376 frt adóval. A listában 66-an vannak, kiknek adója oklevél alapján duplán számítatott. Talián Gyula főispán 483 frt 21 kr; Maár Gyula alispán 535 frt 27 kr adót fizet-

nek. A törvényhatósági bizottságban 288 virilista foglal helyet.

— **(Egy 70 éves ember öngyilkossága.)** Általános részvétet keltett a nép körében Köncöl Mihály 70 éves decsi földmives öngyilkossága, a ki mult hétfőn felakasztotta magát. A szerencsétlen ember Szilágyi Mihály házában követte el az öngyilkosságot, a kinek még életében átadta a házat, édes fiát pedig az örökségből kitagadta. E miatt suttogás és gyanu támadt a nép között. Hogy a gyanu alapos-e? — azt a vizsgálat lenne hivatva kideríteni.

— **(A baja—bátaszéki hid)** dolgában kedvezőtlen híreket kolportálnak. Igaz ugyan, hogy az előmunkálatok teljesítését s a bátaszék—dombóvári vonalrész elsőosztályúvá átalakítása tervének megkészítését elrendelte a miniszter, mégis a minisztériumi főtisztviselők és a vasuti igazgatóság körében az a vélemény, hogy a hid kiépítése alkalmasint legyőzhetlen közlekedési és finánciális akadályokba fog ütközni. Mert áthidalás esetén, hogy az alföldi óriási teherforgalom lebonyolítható legyen, Fiume féle a legrövidebb, tehát leginkább igénybeveendő uton, a bátaszék—fiumei vonalat duplavágányúvá kellene kiépíteni, mi a hiddal együtt sok millióba kerülne. E mellett pedig sokat veszítenének forgalomban a budapesti központba befutó vonalak, nemkülönben a dunai és drávai hajózás is, mi a többi vasutak jövedelmében nagy csökkenést jelentene. Szóval: érdekekbe ütközik a baja—bátaszéki áthidalás, melyek nyilván fontosabbak s hatalmas érdekköröket csoportosítanak maguk körül. E szerint a sok reménységgel megindított mozgalom minden valószínűség szerint hasztalannak fog bizonyulni.

— **(Tolvaj segédjegyző.)** A nagybajomi község háza tanácstermében a rendőrbíró asztalának a fiokjából néhány nappal ezelőtt érthetetlen módon eltűnt 350 forint. A tettes ismeretlen volt eleinte, de a gyanu mindjárt Vargha Istvánra, a fiatal, 20 éves segédjegyzőre irányult, a ki három hónap előtt jött Nagy-Bajomba. Mikor kihallgatták, mindent tagadott, de a gyanuokok folyton halmozódtak ellenében. Összesen 12 forint havi fizetése volt, a kitöltött három hónap közül csak egy hónapban vette fel fizetését és mégis, a mint ezt Bajomban kikalkulálták, ez idő alatt 200 forintot költött el. Ennek szerzését nem tudta igazolni és csak azzal tudta menteni magát, hogy mindig kártyázott és mindig nyert. Ezek és még számos apró bizonyíték arra készítették az új falusi vizsgálóbíró, hogy Vargha Istvánt vizsgálati fogságba helyezze.

— **(Katonaszökevény.)** Sztojka Mátyás, a pécsi 8. honvédhuszár-ezredhez besorozott, mohácsi illetőségű közhuszár, néhány héttel ezelőtt megszökött az ezredtől. A csendőrök csakhamar ráakadtak és szuronyszegezve kísérték vissza az ezredhez.

— **(A korcsolya-pálya megnyitása.)** A pécsi korcsolya-egylet siklósi-uti jégpályáján már tegnap délután keringett néhány sportkedvelő, az egylet azonban jégpályáját még nem nyitotta meg hivatalosan azért, mert még bizonytalan, hogy a jég nagyobb szamu korcsolyázókat elbir-e veszélyeztetés nélkül? Ha az erős fagy állandóan tart, akkor a jégpálya hivatalos megnyitása jövő vasárnapra várható.

— **(Pályázatok a megyénél.)** *Trieler* Károly alispán a következő állásokra hirdetett pályázatot: a hegyháti főszolgabírói állásra, továbbá egy, a megye területén betöltendő szolgabírói, továbbá egy árvaszéki jegyzői és egy megyei IV-ed aljegyzői állásra. Az állások a jövő évi első januári közgyűlésen töltenek be, a pályázatok 1899. évi január hó 5-éig adandók be.

— **(Véresre verték egymást.)** *Fónai* Mihály és *Werner* Péter kiskanda pusztai lakosok a korcsóban összeveszttek egymással és késsel, meg vasvillával támadtak egymásra. Ugyancsak igyekeztek egymásban kárt tenni, a mi sikerült is, mert mindakettő véresre

szurkálva került ki a verekedésből. Most a bíróság végez velük.

— **(Lopás a Csillagban.)** A »Csillag«-hoz címzett szállóban megszállt pár nappal ezelőtt Bálint István, keszűi lakos. És itt kár érte, a mennyeiben ellopták a zsebéből husz forintját. A káros az esetet feljelentvén, a nyomozás során egy gyanuba vett embert le is tartóztattak már, a ki ellen most folyik a vizsgálat.

— **(Baleset.)** Ruits Imre, a pécsi szikviz gyár kocsisa, tegnap délelőtt a Xavér-utcán hajtvá végig, leesett a kocsi bakjáról. A gazdálanná lett lovakat a járó-kelők közül valaki megállította. Ruitsnak — néhány horzsoláson kívül — szerencsére egyéb baja nem történt.

— **(Elütötte a kocsi.)** Fuchs János háziszolgát tegnap délután a 18. számú bérkocsi a Király-utcán elütötte, s miután a kocsis nem bírta eléggé gyorsan megfékezni a lovakat, a kocsi két első kereke átment a házi szolga lábán. Fuchs sérülései nem veszedelmesek, mindamellett oly erős zúzódásokat szenvedett, hogy hordágyon a kórházba kellett szállítani.

— **(Verekedő díjnok.)** Gulyás Imre díjnok valamelyik Kossuth Lajos utcai korcsmában együtt mulatott Aul Ferenc kovács mesterrel. Mulatozás közben a két asztaltárs némi véleménykülönbségbe került egymással, a melyet azonban látszólag sikerült még a korcsmában békésen elintézni. Gulyás Imre — úgy látszik — nem akarta azonban annyiban hagyni a dolgot, hanem megvárta, míg Aul Ferenc a korcsmából távozik, aztán utána ment, s botjával oly hatalmasan fejbe ütötte a mit sem sejtő kovács mestert, hogy annak koponyája belyukadt. Aul Ferencet nem éppen könnyű fejsebével lakásán ápolják, az orvтамadó díjnok ellen pedig megtették a feljelentést.

— **Drágul az ezüst.** Épen azért, aki ezüst készleteket akar beszerezni, célszerűen jár el ha megrendeléseit most teszi meg mind az ezüst még mindig olcsó, mert könnyen meglehet, hogy az áremelkedés rövid idő alatt tetemes lesz. Ezüst ékszerek, asztali berendezések és disztárgyak, jótállással, a legdiszesebb kivitelben és bámulatos olcsó áron kaphatók Schönewald Imre király-utcai ötvösnél, kinek műipar-muzeumszerű tárlata a legkényesebb igényeket is kielégítheti.

A jövő év esküdtjei.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. december 27.

Egry József elnöklete alatt ma délután 3 órakor sorsolták ki a jövő évi sajtóügyi végtárgyalásoknál szereplő esküdték neveit s osztották be őket az év négy negyedébe 36—36 számban.

A kisorsolás alkalmával a jövő évi esküdtéket 1802 esküdtképes pécsi polgár közül sorsolták ki, mert ennyi esküdtképes polgárt irt össze az igazoló választmány, mely névsor a múlt hét utolsó három napján közszemlére is volt kitéve, de ellene felszólalás nem adott be.

A jövő év esküdtjei a következők:

Az első évnegyedben: Cserta Antal, Madarász István, dr. Kornis Benő, Jantay Gyula, dr. Nick Alajos, Lincab Adolf, Grünhuth Kálmán, Gyimóthy Gyula, Arnhold Nándor, Végh Lajos, Haksch Lajos, dr. Kaufer Jenő, Littke József, Zsiga László, dr. Nemes Vilmos, Hillebrand Ferenc, Hegedűs Imre, Graumann János, Kim Gáspár, Beck Gyula, Oberhammer Antal, dr. Zárai Károly, Erreth János, Várady Ferenc, ifj. Némethy József, Frank Sándor, Majorossy Imre, Cs. Schapringer Gusztáv, dr. Seh Károly, Marton Sándor, Thurn Emil, dr. Krasznay Jenő, Ullmann Karoly, Winter Károly, dr. Zánkay Lajos, Lázár Gyula.

A második évnegyedben: dr. Bodó Aladár, Auber Gyula, Krausz Mór, Auguszt Ferenc, Hoffmann Lajos, Csukás Zoltán, dr. Szilasy Zsigmond, dr. Rónaky Kálmán, dr. Jobst László, Engel József, Szautter Gusztáv, Matyasovszky Jakab, Ruepprecht Nándor, Ciegler Tivadar, dr. Zöld Sándor, dr. Vasváry Ferenc, Hamedli Gyula, Darányi Ferenc, dr. Krasznay Miklós, dr. Folly Gyula, Bencenleiner Gyula, Krisztián József, dr. Deutsch Antal, Fülöp Mór, Mestrits Imre, Stern Károly, dr. Rásky Béla, Hartl Gyula, Ribás János, Horváth János, Piacek Gyula, Bubreg Nándor, Domján Izidor, Hirschfeld Sámuel, Póth Vilmos, Kremling Károly.

A harmadik évnegyedben: Horváth Antal, Kiss József, Berec József, dr. Mihályffy Ernő, Göbel Gyula, Krause Ignác, dr. Egry Béla, Höfler János, Körösty József, Wachauer Károly, Schmelcer Ferenc, dr. Nádor Lajos, Dollinger András, Kis Zsigmond, dr. Lieber György, Asztalos György, Bencenleiner József, dr. Lauber Rezső, Pleininger Ferenc, dr. Friedl Károly, Kindl József, Budai László, Pollák Soma, Szuly János, dr. Müller János, Asztalos Nándor, Mike Géza, Holly Mihály, Keil Károly, Scholt Antal, Csigó János, dr. Lammer Károly, Bolgár Tivadar, dr. Áronffy Rókus, Lengváry Lajos, Feiler Mihály.

A negyedik évnegyedben: Erreth János, Ternovszky Alajos, Vaszary Gyula, Simon Béla, Ladányi Sándor, Radócsay Ferenc, Vidakovics György, Rauch János, Lenkei Lajos, Szakváry Emil, Dischka Győző, dr. Darócy Aladár, Németh Gyula, Horváth István, Suha Rezső, dr. Toldi Béla, Piribauer József, dr. Angyal Béla, Herbert János, Pinterics Lajos, Klein Lajos, Hinka László, Gantner Ferenc, Reeh György, Mutnyánszky Béla, Fekete Mihály, Eizer János, Taizs József, Scholtz Gyula, dr. Miltényi Miklós, dr. Ferenczy László, dr. Szekrényessy Ferenc, Reinfeld Imre, Hamerli Imre, Peterdy Ferenc, Paunz Gábor.

Művészet, irodalom.

○ **Színházi hírek.** Helnap, szerdán, szinre kerül *Lili* operette Örley Flórával a címszerepben, kinek ez egyik legjobb szerepe. Csütörtökön lesz Berczik Árpád nagyhatású vigjátékunk, a »Himfy dalai«-nak premierje s pénteken ennek ismétlése. Szombaton Pappné Doroghy Laura felléptével a »Nebántsvirág« operette kerül szinre. A városban elterjedt annak híre, hogy Blaháné fog a közel jövőben vendégszerepelni, de ez teljesen alaptalan, mert egyelőre Somogyi Károly direktornak nincsen szándékában öt vendégszereplésre felszólítani, hanem a szezon befejező előadásai alkalmával akarja Blahánét vendégszereplésre megnyerni.

○ **A három Kázmér.** Vasárnap délután zsufolt ház előtt került szinre a »Három Kázmér.« Beöthy László nem csekély sikereket ért énekes bohózata. Az előadásról csak annyit írhatunk általában, hogy mint délutáni előadás eléggé jó volt. Nem akarván ezzel talán azt mondani, hogy vasárnap délután minden úgy jó, ahogy van, csupán jelezni akartuk, hogy a közönség a vasárnap délutánokinti előadások pongyola voltát s azt a felületességet, melyet színészeink ilyenkor tanusítanak, sajnos! már megszokta. Dicséretet érdemelnek Lipcsei Józsa, ki eléggé temperamentumos Ellen Block volt, Szekula Sárika, kinek közvetlen kedves játéka és csengő hangja ismét sokszor tapsra ragadta a közönséget. Kitünő John Sock zenebohóc volt Berci Gyula, kinek játékan nem érzett meg a »délutáni előadás« s ki ez alkalomra még biciklizni is megtanult. (—csi —ő.)

○ **Cigány Panna.** Vasárnap este ismét telt ház volt a Cigány Panna előadására. A címszerepben Örley volt kitünő és aratott zajos tapsokat, csaknem minden énekszámát meg kellett ujránia. Jó partnere volt *Hunyady* s

általában sikerült volt az egész előadás, mihez hozzájárultak az összes szereplők: *Peterdi, Balla, Andorffy, Bognár, Bodroghy* és *Jankó Miklós*, kinek nevetséges maszkján sokat mulatott a közönség. (Tsi.)

○ **Hamelni patkányfogó.** Sok ember a szinpadon, kevés zene és semmi cselekmény, ez jellemzi azt a sok című valamit, a mely hétfőn délután zsufolt ház előtt került szinre nálunk először »regényes, látványos szinmű dalokkal« elnevezés alatt. A darabról általában csak annyit mondhatunk, hogy a vasárnap délutáni gyermek publikumnak a legfokozottabb műgényeit is kielégíti, de esti darabnak bizony nem válna be. Egyik főérdeme a darabnak különben, hogy csak karácsonykor szokták adni, szinigazgatói krisztkindlinek az apró közönség számára. A szereplők általában olyanok voltak, mint a darab. Semmi komolyabb jelleget nem tulajdonítottak szerepüknek. A címszerepet *Lipcsei Józsa* játszotta, Hameln város polgármesterét pedig Andorffy, ki néhány sikerült rögtönzéssel kacagtatta a publikumot. Hogy folytonosan rögtönzött, azt ez alkalommal nem rójuk fel neki, mert rögtönzései úgy sem ártottak volna e darabnak. Kisebbszerepeikben P. Kovács Mariska, H. Körösi Juci, Szekula Sárika, Bihari, Bognár, Delli és Berci Gyula jobb ügyhöz méltóan jók voltak. — A *Gésák*. Hétfőn este telt ház előtt a »Gésák« került szinre. A darab, melyet tegnap hetedszer adtak nálunk, elég nagy hatással volt a közönségre. A szereplők a szokásos jók voltak s zajos tapsokat arattak, különösen B. Csik Irén, Szekula Sárika és Örley Flóra, kiket külön dicsérrünk felesleges. (—csi —ő.)

○ **Örley Flóra szerződötése.** Lapunk december 20 iki számában hirt adtunk róla, hogy közönségünk számos előkelő tagja levélben kérte föl szerkesztőnk, ajánlaná figyelmébe *Tiszay* igazgatónak Örley Flóra szerződötését, kitől a pécsi közönség nem szívesen válna meg. Ezt a levelet szerkesztőnk elküldte *Tiszay*nak, ki erre a következő levélben válaszolt: »Szeretve tisztelt szerkesztő ur! Mindenekelőtt engedje meg, hogy szíves soraiért forró köszönetemet nyilvánítsam, valamint a köríven aláírott hölgyek és uraknak is, azon kedvességükért, hogy a szinészet iránt való szeretetüknek ily eklatáns bizonyítékát szolgáltaták. Mindenesetre áldott jó és kedves közönség lehet az, mely egyes szereplő iránt szeretetének és ragaszkodásának ily módon ad kifejezést és legkedvesebb kötelességemnek ismerem, hogy azt a kedves közönséget oly erővel és produktiókkal lepjem meg, melyek magas tetszésüket a legnagyobb mértékben ki fogják elégíteni.

A szóban forgó Örley Flóra kedves pályatársnőmre vonatkozólag igazán a legnagyobb zavarba hoztak, melyből, fájdalom, már a következő saisonban lehetetlen kibontakoznom.

A közgyűlés napján — a közgyűlési terem előcsarnokában — beszéltem Örley Flórával, ki nekem határozottan kijelentette, hogy Somogyinak már csak azért is nagy halálával tartozik, mert a hozzá való szerződötése által a Krecsányival fennálló perének rá nézve föltétlen előnyös eldöntését várhatja, mely per azonban még jó ideig elhúzódhatik s ha ő *Somogyinál aktióban marad, megdől Krecsányinak azon szerződötést bontó kifogása*, hogy Örley szinpadai működése meg nem felel a várakozásnak. Ily körülmények között, nagyon természetesen, nem is gondolhattam Örley szerződötetésére és így az énekesnői szerepköröket — melyek pedig a legkényesebbek — mielőbb be kellett töltenem és ez oly szép eredménnyel sikerült, hogy a legteljesgázottab követelményeket is teljesen kielégíti.

Szíves jóindulatát és bölcs tanácsait továbbra is kérve maradtam

Miskolc, 1898. december 24.

tisztelő híve

Tiszay Dezső.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése december hó 27-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Mikor *Madarász* József korelnök megnyitotta az ülést, a jegyzőkönyv felolvasása közben belépett a Házba *Szilágyi* Dezső, ki a kormánypartból kilépettek helyére ült. Ugyanekkor jött be *Bánffy* Dezső miniszterelnök is. A baloldalon erre percekig éljeneztek Szilágyit, közbe-közbe abcugolták Bánffyt.

Bolgár Ferenc a napirend előtt azt kérdezte a kormánytól, hogy kicsoda gróf *Széchenyi* Manó; milyen érdemek alapján lett ő felsége személye körüli miniszter, hogy fogja — mint a viszonyokkal teljesen ismeretlen — a királyt hiven informálni?

Bánffy Dezső báró felelte, hogy a király joga a kinevezés. A kormány csak annyiban felelős, hogy *Széchenyi* tud magyarul.

Percekig tartó viharos derűtség követte baloldalon a miniszterelnök e jeles kijelentését.

Sima Ferenc beszélt ezután a napirendhez. Különösen *Tisza* Kálmánt vágta. Kijelentette, hogy ujév után törvényen kívüli állapot esetén miniszter be sem teszi lábát a Házba, végül kijelentette, hogy Kossuth határozati javaslatát pártolja.

Mikor ezután *Madarász* a holnapi ülés napirendjére nézve tett javaslatot, mire *Förster* Ottó közbekialtotta, hogy holnap nem lehet ülést tartani, mert az egész Ház párbajsze-kundáns lesz.

TÁVIRATOK.

— **Féltucat párbaj.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Fejérváry* Géza báró honvédelmi miniszter és *Gajáry* Ödön provokálták *Károlyi* István grótot és *Szemere* Miklóst, mert ezek a Bánffy—Horánszky ügyben felvett jegyzőkönyvben azonosították magukat *Horánszky* Nándor felfogásával, a ki fegyveres megtorlást

kért Bánffytól, de ez csak lovagias elégtételt adni volt hajlandó. Ma különben *Horánszky* Nándor provokáltatta *Gajáry* Ödönt, a „Magyar Ujság”-nak egyik sértő cikkeért. Holnap reggel lesz a *Kubik* Béla és *Kenedi* Géza közti párbaj. *Horánszky* Nándor provokálta *Fejérváry* minisztert is. Összesen hat párbajra van kilátás. A hangulat pedig izgatott. A képviselőház lo-lyosóin ma izgatottan tárgyalták a zavaros állapotokat. *Bánffy* Dezső báró pedig alig volt látható; állandóan a miniszteri szobában tartózkodott.

A segédek listája a következő: *Károlyi* István gróf segédei *Károlyi* László és *Elek* Gusztáv; — *Horánszky* Nándor segédei *Justh* Gyula és *Bolgár* Ferenc; — *Szemere* Miklós segédei *Szentiványi* Árpád és *Ivánka* Oszkár; — *Fejérváry*

Géza báró segédei egyrészt *Atzél* Béla, másrészt *Tisza* István és *Münnich* Aurel; — *Gajáry* Ödön segédei valamennyi ügyben *Tisza* István és *Münnich* Aurel.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: —; későbbi szállítás: 9.73
Tengeri, májusra: 4.98. — *Rozs*, márciusra: 8.92. —
Zab, őszre: 5.29.

Az értéktőzsdén az árak a következők: *Osztrák* hitelrészvény: 364.20. — *Magyar* hitelrészvény: 395. —
— *Államvasut*: 367.50.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Köszönet-nyilvánítás.

Ő fensége *Salvator* Lipót főherceg udvarmesteri hivatala.

Általános Asbestáru-gyárnak, Budapest.

Császári és királyi ő fensége, Lipót *Salvator* főherceg rendkívül meg van elégedve az Asbest-talppal bélelt cipőkkel. Ő fensége hosszabb gyalog kirándulásokon használta a cipőket és úgy érezte, hogy a lába nem fáradt ki — mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak mintájára készítsenek másikat ugyanannál a cipésznel s aztán küldjék be.

Hiszszük, hogy a vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, mint a mint megfelelők voltak a szalon-cipők.

Zágráb, 1898. július 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Nines többé láb-fájás, sem tyukszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem fagyós láb, sem lábégés. Rövid idei viselés után megkönnyebül a járása annak, a ki cipőjét **Dr. Högyes-féle** az egész világon szadalmazott Asbest talpbéléssel látja el.

Párja egyszerű 60 kr., kettős vastagságu 1 frt 20 kr. Az asbest talpbélés kitünőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és k. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22500 pár szállított. Szétküldés csakis utánvétellel. vagy a pénz előleges beküldése és külön 10 kr. franko. Felvilágosítások és prospectusok, köszönetnyilvánítások ingyen.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság Budapest, VI., Sziv-uteza 18.

👉 **Viszont eladóknak megfelelő árendedmény.** 👈

Egyedüll elárusító raktár Pécsen: **Weisz Adolf** bőr

kereskedőnél.

HOFF maláta-készítményei gyengék és betegeknek.

Hoff János

maláta egészségi itala.

Általános elgyengülésnél, az alhasi szervek rendellenes működésénél, mell- és gyomorbántalmaknál, nemkülönbén a lábadozóknak legjobban bevált és legjobb ízű erősítő szere.

Egy palack ára 75 kr. — Öt palack bérmentve 3.75 kr.

Tíz éve, vagy már régebbi idő óta használom az Ön maláta egészségi sörét és egyéb maláta készítményeit. Ezek az egyedüli szerek, melyek feleségemnek visszaadták az egészséget.

Böger, Bécs, Hofmühlgasse.

Hoff János

sűrített maláta kivonata.

Tüdőbajoknál, gégehurutnál, ugymint idült köhögésnél; főleg a gyermekek légzési szerveinek megbetegedésénél a legjobb sikerrel alkalmaztatik. Ize nagyon kellemes.

Egy üveg ára 1 frt. — Öt üveg bérmentve 5 frt.

Maláta kivonat készítményei valóban jó és hatásos szerek. Küldjön tehát ismét 5 üveg maláta kivonatot, 1 font maláta csokoládét és 2/3 zacskó maláta kivonat mellcukorkát.

Fischer G. őrnagy N.-Várad.

Hoff János

maláta egészségi csokoládéja.

Gyengeségénél, vérszegénységénél, idegességénél, álmatlanságnál, étvágytalanságnál kitünően bevált. Rendkívüli jó ízű és tápláló. Gyenge gyermekek igen jó eredménnyel használják.

Egy csomag ára 1 frt.

Maláta csokoládéja a legkitünőbb amit ismerem. Ezen kellemes italt idült gyomor — illetve emésztési zavaroknál, sápkórúknál és általános gyengeségénél mindenkor jó eredménnyel alkalmazom.

Dr. Nicoletti orvos, Triebel.

Hoff János

maláta kivonat mellcukorkái.

Köhögésnél, rekedtségnél, elnyálkásodásnál, főleg tüdőhurutnál utóérhetlen hatása. A valódi maláta mellcukorkákat emésztési zavar nélkül tetszés szerinti mennyiségben lehet használni.

Egy doboz ára 10 kr., egy zacskó 30 kr.

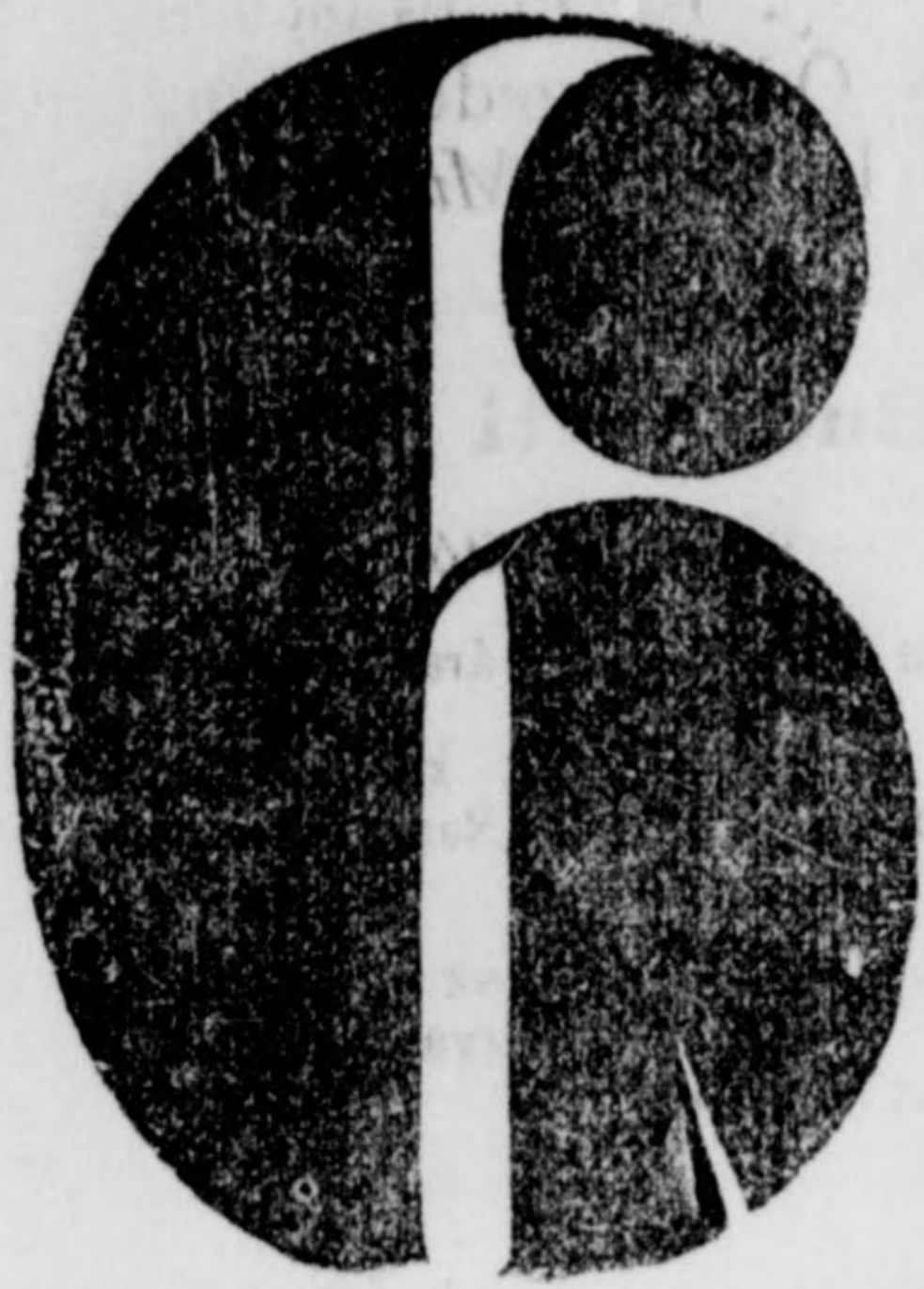
Csodálatos volt maláta kivonat mellcukorkáinak hatása makacs köhögésem ellen.

Zedlitz-Nenkirch lovag, Waldenburg.

Cukorkái feleségem köhögésén és asthmikus bántalmain kitünően segítenek.

Busch plébános, Weischütz.

RAKTÁR PÉCSÉTT. Zsiga László, Sipőcz István, Erreth János, Kádís E. Irgalmasrend gyógyszertárakban; Geltsch és Graef drogua kereskedésében; Eizer János, Reeh Vilmos, Berecz Károly, Molnár János, Markusz Simon, Spitzer Sándor fia csemege és fűszerkereskedésében. — **Magyarországi kizárólagos főraktár: TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszertára Budapest, Király-u. 12. — **Közlemények árjegyzékkel ingyen és bérmentve.**

huzásra érvényes ujságitró sorsjegy
ára csak

1 korona.

Főnyeremény

100.000

korona ért.

5 nyeremény á 20.000 kor. stb. stb.

Első huzás

visszavonhatatlanul
jövő héten szerdán.

Sorsjegyeket ajánl: Pécssett

Ullmann M. Károly, Baranyamegyei
hitelintézet és a „Pécsi Figyelő“
kiadóhivatala.

Pécsi kereskedelmi alkalmazottak betegsegélyző pénztára.

Meghívó.

A „Pécsi kereskedelmi alkalmazottak betegsegélyző pénztára“

1899. évi január 8-án, vasárnap

délután 2 órakor

a „Pécsi kereskedelmi ifjuság kaszinója“ helyiségében

(Nepomuk-utca 9. szám)

RENDES ÉVI KÖZGYÜLÉST

tart.

Pécs, 1898. december 24.

Az igazgatóság.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az igazgatóság jelentése.
2. Az 1898. évi zárszámadás, mérleg és statisztikai kimutatások előterjesztése.
3. A felügyelő-bizottság jelentése s ennek alapján az igazgatóság részére a felmentvény megadása iránti határozat.
4. Igazgatósági tagok választása (36 rendes, 8 póttag).
5. Felügyelő-bizottsági tagok választása (cégfőnökök közül 3 rendes, 1 póttag, biztosításra kötelezettek közül 3 rendes, 1 póttag).
6. Választott bírósági tagok választása (6 rendes, 4 póttag).
7. Indítványok.

Alapszabály: 36. §. A közgyűlés a pénztári tagok küldötteiből, valamint az igazgatóság és a felügyelő-bizottság tagjaiból áll. — A cégfőnök urak képviselhetik magukat valamely alkalmazottjuk által írásbeli megbízás útján.

39. §. A közgyűlésen csak oly indítvány és interpelláció vehető tárgyalás alá, mely legalább 10 kiküldött által, 8 nappal a közgyűlés előtt írásban adatott be az igazgatóságnál.

BEDŐ kávéház

Pécsett.

**Első rendű kávéház kitűnő
tekeasztalokkal.**

Francia pezsgők: Pommery Greno, Moet Chanton, Mum
Törley, Littke.

Kitűnő minőségű italok.

Hetenként háromszor ezigányzene.

Tölgyfa-eladás.

A baranya-sellyei uradalom főerdőhivatala köz-
hírré teszi, miszerint 1899 évi január hó 9-én reggeli 9
órákor a Gilvánfai felső-erdőben, épület és műszerfának
alkalmas

130 darab 60—120 cm. álmérőjű tölgyszálfa
fog tövön árverés útján a helyszínén eladatni.

Baranya-Sellyén, 1898. december 21-én.

Gróf Draskovich Iván erdőhivatala Baranya-Sellyén.

Müller,
erdőmester.